COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.4.2020
COM(2020) 164 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Al 38-lea raport anual al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind activitățile antidumping, antisubvenție și de salvgardare ale UE și utilizarea de către țările terțe a instrumentelor de apărare comercială care vizează UE în 2019

{SWD(2020) 71 final}

REZUMAT

Acest al 38-lea raport oferă informații-cheie privind activitățile antidumping (AD), antisubvenție (AS) și de salvgardare ale UE, precum și activitatea de apărare comercială a țărilor terțe împotriva UE în 2019.

Activitatea a fost substanțială în 2019, când s-au deschis 16 cazuri (comparativ cu zece cazuri în 2018), s-au instituit măsuri în 12 cazuri noi (comparativ cu șase în 2018) și s-a decis neinstituirea de măsuri în cinci cazuri noi; de asemenea, s-a depus o activitate la fel de intensă și în ceea ce privește revizuirea măsurilor existente, în special prin finalizarea a 18 reexaminări în perspectiva expirării măsurilor (comparativ cu șapte în 2018). De asemenea, Comisia a continuat să acționeze ferm împotriva măsurilor țărilor terțe care vizează exporturile UE. Aceste măsuri au rămas din nou la un nivel ridicat (175) și se estimează că această tendință va continua în viitor, din cauza numeroaselor cazuri străine inițiate în 2019.

În plus, Comisia și-a intensificat eforturile pentru asigurarea aplicării măsurilor, în special prin inițierea a patru cazuri anticircumvenție, dintre care ancheta care a consumat cele mai multe resurse până în prezent a fost cea referitoare la articolele de masă și articolele de bucătărie din China, care s-a încheiat cu o extindere a taxei în cazul a 30 de întreprinderi. În ceea ce privește consolidarea asigurării aplicării legii în ceea ce privește normele de apărare comercială moderne, au fost stabilite și dispoziții specifice în 2019 pentru a extinde posibilitatea de aplicare a măsurilor de apărare comercială la platforma continentală a UE.

Întrucât o asigurare a aplicării legii mai fermă este echivalentă cu o eficacitate mai mare, prezentul raport include și cifre-cheie care ilustrează efectele măsurilor impuse recent[1]. Cifrele demonstrează eficacitatea măsurilor de apărare comercială în restabilirea condițiilor de concurență echitabile pe piața UE. Într-adevăr, în medie, impunerea taxelor AD și AS a condus la scăderea importurilor prejudiciabile și neloiale cu 80 % (într-un interval cuprins între 57 % și 99 %). În același timp, taxele AD și AS au contribuit și la extinderea surselor de aprovizionare de care au nevoie importatorii și utilizatorii UE, sub forma creșterii importurilor loiale din alte țări, pe lângă producția proprie a UE. În cele din urmă, trebuie menționat că măsurile impuse în 2019 au contribuit la o creștere cu 23 000 a numărului de locuri de muncă protejate de măsurile IAC, ceea ce înseamnă că numărul total al locurilor de muncă directe din UE protejate de IAC a crescut la 343 000.

[1] Vizează impunerea de măsuri noi în 2017 și 2018. La momentul finalizării prezentului raport nu erau disponibile date fiabile pentru 2019.

I. APLICAREA INSTRUMENTELOR DE APĂRARE COMERCIALĂ (IAC) ÎN 2019[2]

I.1 Activitatea de investigare

I.1.1 Prezentare generală

La sfârșitul anului 2019, UE avea în vigoare **140** de măsuri de apărare comercială: **94** de măsuri AD definitive (care au fost extinse în 27 de cazuri), **15** măsuri compensatorii (extinse într-un caz) și **trei** măsuri de salvgardare[3]. Aceasta reprezintă o creștere cu șapte măsuri comparativ cu anul 2018.

Activitatea de investigare s-a intensificat comparativ cu volumul de muncă deja semnificativ din 2018. Activitatea a constat în numeroase anchete noi în temeiul noilor seturi de norme IAC, precum și într-un număr și mai mare de anchete de reexaminare desfășurate. La sfârșitul anului 2019, erau în desfășurare **43** de anchete, precum și **două** anchete vizând rambursări, care acopereau 66 de cereri de rambursare individuale efectuate de importatori.

Prezentul raport este însoțit de un document de lucru al serviciilor Comisiei, care oferă informații mai detaliate și statistici privind activitatea anuală[4]. Documentul de lucru al serviciilor Comisiei include anexe relevante pentru anumite secțiuni prezentate în continuare, astfel cum se indică mai jos.

I.1.2 Anchete AD și AS (a se vedea anexele A - I)

În 2019, Comisia a inițiat **16** anchete noi (dintre care 11 proceduri antidumping și cinci proceduri antisubvenție). De asemenea, a impus taxe provizorii în **cinci** proceduri, în timp ce **șapte** cazuri au fost încheiate prin impunerea de taxe definitive (dintre care **trei** au constituit măsuri compensatorii). Cinci anchete s-au încheiat fără să se instituie măsuri[5].

Anchetele de reexaminare au reprezentat în continuare o parte considerabilă a activității. În 2019, Comisia a inițiat **opt** reexaminări în perspectiva expirării măsurilor. În ceea ce privește reimpunerea măsurilor, **16** reexaminări în perspectiva expirării măsurilor s-au încheiat cu o

---

[2] Această parte din prezentul raport a fost elaborată în temeiul dispozițiilor actualizate ale articolului 23 din Regulamentul de bază privind măsurile antidumping (JO L 176, 30.6.2016, p. 21), ale articolului 34 din Regulamentul de bază privind măsurile antisubvenții (JO L 176, 30.6.2016, p. 55) și ale articolului 23 din Regulamentul de bază privind măsurile de salvgardare (JO L 83, 27.3.2015, p. 16).

[3] Măsurile sunt calculate pe produs și pe țară în cauză. Măsurile au fost extinse în cadrul activităților Comisiei de asigurare a aplicării legii, ca urmare a anchetelor anticircumvenție.

[4] Toate documentele sunt disponibile la adresa: http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/anti_dumping/legis/index_en.htm

[5] Numărul de inițieri și numărul de încheieri de anchete nu vor coincide, deoarece un caz inițiat într-un anumit an nu este neapărat încheiat în același an.

confirmare a taxei, în timp ce **două** astfel de reexaminări s-au încheiat prin încetarea măsurilor. **O** măsură antidumping a expirat automat după cinci ani.

În 2019, Comisia a inițiat **două** reexaminări intermediare, ambele referitoare la măsuri compensatorii, și a încheiat **o** astfel de reexaminare fără modificarea măsurilor.

În sfârșit, în 2019, au fost redeschise **șapte** anchete (denumite și redeschideri) care vizează, de regulă, punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești. În total, Comisia a finalizat **22** de reexaminări în 2019.

I.1.3 **Anchete privind salvgardarea** (a se vedea anexa L)

La 2 februarie 2019, UE a impus o taxă de salvgardare definitivă *erga omnes* pentru *anumite produse din oțel*[6] și a efectuat o reexaminare a acestora din urmă, care a condus la modificarea măsurilor la 1 octombrie 2019[7].

Comisia a finalizat și două anchete bilaterale privind salvgardarea referitoare la importurile de *orez Indica din Cambodgia și Myanmar*, în temeiul sistemului generalizat de preferințe (SGP): la 16 ianuarie 2019, Comisia a restabilit Tariful vamal comun de 175 EUR/tonă, cu o liberalizare progresivă la 125 EUR/tonă pe parcursul a trei ani[8].

În 2019 nu a fost inițiată nicio anchetă nouă privind salvgardarea.

I.1.4 **Activități de verificare**

În cadrul anchetelor sale, Comisia efectuează vizite pentru a examina evidențele societăților comerciale sau ale asociațiilor, cu scopul de a verifica informațiile furnizate în timpul procedurilor. Pe parcursul anului 2019, serviciile IAC ale UE au efectuat 137 de astfel de vizite, care au reprezentat, în total, 1 948 de zile-om de activități de verificare.

I.2 **Asigurarea aplicării măsurilor** (a se vedea anexele J, K, M, Q)

Este deosebit de important să se asigure aplicarea eficace a măsurilor de apărare comercială aflate în vigoare, astfel încât operatorii economici să nu eludeze măsurile prin absorbția taxelor sau prin circumvenție. În 2019, Comisia a inițiat **patru** reexaminări anticircumvenție, care erau încă în curs de desfășurare la sfârșitul anului. În plus, a fost inițiată **o** anchetă antiabsorbție (aflată încă în curs de desfășurare la sfârșitul anului 2019), iar o altă astfel de anchetă s-a încheiat fără creșterea taxei.

[6] JO L 31, 1.2.2019, p. 27.
[7] JO L 248, 27.9.2019, p. 28.
[8] JO L 15, 17.1.2019, p. 5.

Monitorizarea angajamentelor face parte din activitățile de asigurare a aplicării măsurilor. La începutul anului 2019 erau în vigoare trei angajamente. Comisia a acceptat **opt** angajamente noi, numărul de angajamente în vigoare ajungând astfel la 11 la sfârșitul anului 2019.

I.3 Întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri)

Pe parcursul anului 2019, în spiritul modernizării recente a IAC, Comisia a continuat să se concentreze pe sprijinirea IMM-urilor, prin furnizarea de asistență și orientări IMM-urilor care erau implicate în anchetele IAC. În special, Comisia a sprijinit IMM-urile prin facilitarea cooperării acestora în cadrul anchetelor: aceasta a limitat cerințele de informații în cea mai mare măsură prin chestionare mai puțin împovărătoare și a aliniat perioadele de anchetă cu exercițiul financiar al IMM-urilor, acolo unde acest lucru a fost posibil. De asemenea, Comisia a inițiat o anchetă în care industria UE constă în principal în IMM-uri: ancheta AD privind importurile de *minicuie și agrafe din Republica Populară Chineză* (denumită în continuare *China*).

În plus, Comisia a reacționat ferm împotriva anumitor practici adoptate de exportatorii chinezi pentru a eluda măsurile UE privind *articolele de masă și articolele de bucătărie din ceramică* (a se vedea secțiunea II). Aceasta a asigurat eficacitatea continuă a acestor măsuri în beneficiul producătorilor de ceramică din UE și al angajaților lor – numeroase întreprinderi din acest sector sunt IMM-uri.

În cele din urmă, Comisia a furnizat asistență tehnică specifică IMM-urilor dintr-o serie de state membre, inclusiv din Austria și Spania, pentru a spori gradul de conștientizare a acestora cu privire la IAC.

I.4 Standarde sociale și de mediu

Atunci când Comisia aplică noua metodologie de **calculare a valorii normale**, aceasta trebuie să aleagă o țară reprezentativă corespunzătoare pentru a construi valoarea normală nedenaturată a unui produs. Comisia utilizează date privind prețurile din țara respectivă, combinate cu date de intrare privind consumul din țara exportatoare. Potrivit articolului 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță *in fine*, atunci când există mai mult de o astfel de țară cu date adecvate și disponibile, Comisia ar trebui să își bazeze alegerea pe o evaluare a nivelului adecvat de protecție socială și de mediu în țările vizate[9].

În 2019, o astfel de analiză a fost necesară în cadrul reexaminării în perspectiva expirării măsurilor privind *produsele din oțel cu acoperire organică originare din China*. În acea procedură, Comisia a identificat două țări corespunzătoare, care puteau fi considerate ca reprezentative în vederea construirii valorii normale: Malaysia și Mexic. Prin urmare, Comisia

[9] Această regulă se aplică anchetelor noi și reexaminărilor în perspectiva expirării măsurilor inițiate după 20 decembrie 2017.

a evaluat nivelul de protecție socială și de mediu al acestora pentru a alege țara cea mai potrivită. Comisia a constatat că Malaysia nu ratificase trei dintre cele opt convenții fundamentale ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM)[10]. În plus, Comisia a constatat că Malaysia nu ratificase unul dintre acordurile de mediu principale – Convenția de la Stockholm privind poluanții organici persistenți. În ceea ce privește Mexicul, Comisia a concluzionat că țara ratificase aproape toate convențiile fundamentale ale OIM, cu excepția uneia. În plus, Mexic ratificase toate acordurile de mediu principale. Prin urmare, Comisia a ales Mexic ca țară reprezentativă adecvată în cadrul reexaminării respective în perspectiva expirării măsurilor.

În celelalte anchete finalizate în 2019, Comisia a ales de fiecare dată o țară reprezentativă fără să fi fost necesar să recurgă și la o analiză a nivelului de protecție socială și de mediu, întrucât erau disponibile date adecvate doar pentru o țară[11].

Acordurile multilaterale de mediu (și protocoalele la acestea), precum și convențiile fundamentale ale OIM joacă, de asemenea, un rol în stabilirea **marjei de prejudiciu**. De la intrarea în vigoare a normelor IAC modernizate, în temeiul articolului 7 alineatul (2d) din Regulamentul de bază privind măsurile AD, atunci când Comisia stabilește prețul indicativ neprejudiciabil al unui produs, acesta reflectă și costul efectiv sau costurile viitoare de producție ale întreprinderilor din UE, care rezultă sau ar rezulta din aplicarea acordurilor și convențiilor respective[12].

Printre cazurile încheiate în 2019, Comisia a calculat așa-zisele costuri suplimentare în ancheta privind *ureea și azotatul de amoniu (UAN) originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (SUA)*. Comisia a decis să crească prețul indicativ al ureei și al azotatului de amoniu cu 3,7 % pentru a reflecta costurile suplimentare care rezultă din conformitatea viitoare a producătorilor UE cu sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS). ETS este unul din instrumentele prin care UE vizează să realizeze obiectivele Acordului de la Paris – un acord multilateral de mediu important la care UE este parte. Lanțul de producție pentru uree și azotatul de amoniu, care are o intensitate ridicată a emisiilor de gaze cu efect de seră, face obiectul ETS al UE. Cifra de 3,7 % a avut la bază costul certificatelor ETS medii estimate de procurat de către producători în timpul perioadei de aplicare a măsurilor.

În celelalte cazuri rămase, care au fost finalizate în 2019, părțile interesate nu au trimis comentarii referitoare la costurile actuale sau viitoare în temeiul articolului 7 alineatul (2d).

---

10 A se vedea anexa Ia din Regulamentul de bază privind măsurile AD.

11 De fiecare dată, a fost aleasă o singură țară reprezentativă, deoarece: țara respectivă avea un nivel de dezvoltare economică similar cu cel al Chinei, produsul care făcea obiectul reexaminării/anchetei era produs în țara respectivă și erau disponibile date publice relevante privind costurile de producție și de comercializare în țara respectivă.

12 Acesta se adaugă la elementele obișnuite ale prețului indicativ, și anume, costul de producție integral efectiv și un profit rezonabil.

Prin urmare, Comisia nu a investigat dacă ar trebui adăugate la prețul indicativ astfel de costuri suplimentare.

I.5 Controlul judiciar exercitat de instanțele UE (anexa S)

În 2019, Tribunalul și Curtea de Justiție au pronunțat 31 de hotărâri și ordonanțe în domeniul IAC: Tribunalul a emis 14 hotărâri judecătorești, iar Curtea de Justiție s-a pronunțat în opt cazuri de recurs și în cinci cauze referitoare la stabilirea cheltuielilor de judecată și a pronunțat patru decizii preliminare. Cele mai interesante hotărâri sunt prezentate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei.

În 2019 au fost depuse 24 de cauze noi în ceea ce privește IAC.

I.6 Activități ale țărilor terțe care vizează UE

Comisia nu doar protejează industria UE împotriva importurilor prejudiciabile și neloiale, ci și reacționează ferm **împotriva măsurilor IAC luate de partenerii noștri comerciali**, de fiecare dată când consideră că aceste măsuri nu respectă cerințele legale stricte. Aceste eforturi sunt esențiale în prezent, întrucât unele dintre principalele națiuni comerciale pun frecvent sub semnul întrebării ordinea juridică a OMC. Măsurile protective neîntemeiate restricționează accesul pe piață și, prin urmare, și oportunitățile de creare a locurilor de muncă și de creștere pentru exportatorii din UE. În consecință, evitarea măsurilor străine nejustificate de apărare comercială devine și mai importantă.

Activitatea de apărare comercială a rămas la un nivel ridicat în întreaga lume în 2019. Serviciile Comisiei au continuat să intervină periodic în marea majoritate a anchetelor străine care vizează exporturile UE. Aceste intervenții au constat, printre altele, în transmiterea de documente scrise și în participarea la audieri la nivel tehnic. După caz, Comisia a intervenit și pe lângă autoritățile țărilor terțe la un nivel politic mai înalt.

Deși Comisia intervine în majoritatea cazurilor care vizează UE, aceasta se axează în special pe aspecte sistemice și pe cazuri care ar afecta în mod semnificativ industria UE. Prin acțiunile sale, Comisia vizează să asigure aplicarea corectă a normelor OMC, prevenind astfel utilizarea abuzivă a IAC străine. Astfel de intervenții persistente, care se concentrează pe inconsecvențele și defectele sistemice ale OMC, au prevenit numeroase măsuri nejustificate.

De exemplu, Comisia a intervenit în mod convingător în cea de a treia reexaminare în perspectiva măsurilor AD efectuată de Brazilia asupra importurilor de lapte praf din UE. Aceste acțiuni au condus la întreruperea măsurilor, deschizând o piață blocată pentru exportatorii din UE încă din 2001. Valoarea exporturilor înainte de impunerea măsurilor se ridica la 45 de milioane EUR.

De asemenea, Comisia, împreună cu industria și cu statele membre, a intervenit cu succes pentru a înlătura taxele AD rămase pentru exporturile de conserve de tomate din Italia către Australia, unele dintre acestea fiind în vigoare din 2014 și afectând exporturile anuale din UE

în valoare de 22 de milioane EUR. De la inițierea primei anchete, Comisia a depus eforturi considerabile pentru a înlătura aceste taxe, în special din cauza metodologiei discutabile aplicate de autoritățile australiene și a riscurilor sistemice prezentate de acestea pentru importurile de bunuri agricole procesate din UE. În cele din urmă, Australia a decis să renunțe la aceste taxe.

Mai multe exemple de intervenții de succes ale Comisiei sunt descrise în documentul de lucru al serviciilor Comisiei anexat.

În pofida intervențiilor sale, Comisia nu a avut întotdeauna succes, iar unele măsuri nejustificate au fost totuși impuse. În cazurile cu un interes economic și/sau sistemic important, Comisia a apelat la **procedurile de soluționare a litigiilor în cadrul OMC** pentru a obține eliminarea măsurilor nejustificate. Acesta a fost cazul taxelor AD impuse de Columbia pentru cartofii prăjiți congelați din Belgia, Germania și Țările de Jos, precum și al taxelor AS și AD impuse de SUA pentru importurile de măsline maturate din Spania (a se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei pentru detalii). Aceste două proceduri sunt încă în curs.

După caz, Comisia poate apela și la **procedurile de soluționare bilaterală a litigiilor** prevăzute în acordurile comerciale, în cazurile în care partenerii nu își respectă obligațiile în temeiul acordurilor respective. În acest context, în 2019, Comisia a continuat să organizeze consultări cu Africa de Sud în ceea ce privește măsurile de salvgardare bilaterale în vigoare referitoare la importurile de pui congelați din UE, pe care Comisia le consideră a fi ilegale. Întrucât nu s-a găsit nicio soluție reciproc acceptabilă, Comisia intenționează să urmeze procedura de soluționare bilaterală a litigiilor.

Activitatea în domeniul IAC străine în cifre

Numărul total al măsurilor IAC în vigoare care afectează exporturile din UE s-a ridicat la 175 la sfârșitul anului 2019 (174 în 2018). Se preconizează că numărul total mare de măsuri împotriva UE va fi menținut în următorii ani, având în vedere și numărul mare de anchete noi în 2019 (37 – la fel ca în 2018), care ar putea conduce din nou la impunerea unui număr mare de măsuri în 2020.

Numărul de măsuri străine de salvgardare a rămas mare în 2019, cu 37 de măsuri în vigoare la sfârșitul anului 2019 (cu două mai multe decât în 2018), în timp ce AD rămâne cel mai utilizat instrument la nivel global, cu 132 de măsuri în vigoare din 175.[13]

Statele Unite au fost, din nou, responsabile de cea mai mare parte a măsurilor împotriva exporturilor din UE, având în vigoare 36 de măsuri (33 în 2018). Comparativ cu 2016, aceasta reprezintă o creștere de 71 %, care este datorată în principal numeroaselor măsuri noi impuse, în special în sectorul siderurgic. Acțiunile SUA au determinat și creșterea globală a măsurilor, întrucât și țări precum Canada, Egipt, Maroc sau Uniunea Economică Eurasiatică (UEE) au

[13] Ar trebui reamintit faptul că, spre deosebire de măsurile AS și AD, măsurile privind salvgardarea sunt aplicate, de obicei, pe o bază neselectivă (și anume, „națiunea cea mai favorizată”).

impus măsuri sau au prelungit măsurile existente pentru anumite produse din oțel, cel mai probabil ca răspuns la măsurile privind oțelul luate de Statele Unite în temeiul secțiunii 232.

China este al doilea cel mai mare utilizator de IAC care vizează UE, cu 20 de măsuri în vigoare (18 în 2018), urmată de India (18 măsuri față de 21 în 2018).

În ceea ce privește anchetele noi din 2019, India a inițiat șapte, Indonezia și Madagascar câte patru, Ucraina trei și UEE, Maroc și Filipine câte două anchete noi fiecare. Pe lângă utilizatorii obișnuiți de IAC, precum India, apariția noilor utilizatori este unul dintre factorii care au contribuit la numărul total mare de anchete noi.

În ceea ce privește cele 25 de măsuri noi impuse în 2019, SUA se află în frunte cu patru măsuri noi, urmată de Australia și Maroc (trei măsuri noi) și de Consiliul de Cooperare al Golfului (două măsuri noi). În 2019, China a instituit o măsură nouă împotriva EU.

La nivel sectorial, produsele din oțel au făcut obiectul celei mai mari părți a măsurilor în vigoare care vizează UE în 2019 (72 din 175). De asemenea, produsele chimice au continuat să fie afectate de un număr mare de măsuri (42). În ceea ce privește noile anchete inițiate, sectorul siderurgic a fost din nou cel mai vizat, cu nouă anchete inițiate din totalul de 37, urmat de sectorul produselor chimice (opt cazuri noi) și de sectorul agricol (șapte cazuri).

I.7 Activități în cadrul OMC

Comisia și-a multiplicat eforturile de promovare a agendei privind subvențiile în cadrul OMC. Obiectivul este de a adapta disciplinele multilaterale privind subvențiile astfel încât acestea să fie mai potrivite pentru provocările mediului comercial actual. În cursul anului 2019, la Geneva au continuat negocierile intense privind subvențiile pentru pescuit. UE a continuat să se poziționeze ca un actor crucial în aceste negocieri, făcând propuneri textuale concrete în ambele domenii principale ale discuțiilor: o interdicție a subvențiilor pentru pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) și a subvențiilor care contribuie la supracapacitate și la pescuitul excesiv. Deși nu s-a ajuns la niciun rezultat în 2019, UE și alți membri ai OMC depun eforturi pentru a obține un rezultat ambițios și cuprinzător în cadrul celei de a 12-a conferințe ministeriale a OMC care va avea loc la Nur-Sultan în iunie 2020.

În aprilie și noiembrie 2019, Comisia a participat activ la activitatea Comitetelor OMC pentru subvenții și măsuri compensatorii, pentru măsuri antidumping și măsuri de salvgardare, precum și în cadrul Grupului informal privind anticircumvenția și al Grupului de lucru antidumping privind punerea în aplicare.

În cadrul Comitetului AD, UE a continuat să susțină modificările legislației IAC a UE din 2017 și din 2018. De asemenea, Comisia a pus în discuție anumite cazuri ale unor țări terțe, pe care le consideră neconforme cu obligațiile țărilor terțe impuse de OMC și care afectează negativ exportatorii din UE (de exemplu, ancheta Columbiei privind cartofii prăjiți congelați). De asemenea, UE a răspuns la întrebări și a furnizat clarificări cu privire la unele dintre anchetele sale.

În cadrul Grupului de lucru antidumping privind punerea în aplicare, UE s-a implicat în discuții referitoare la o serie de probleme tehnice, de exemplu, legate de stabilirea legăturii cauzale sau de analiza amenințării de prejudiciu.

Discuțiile privind modul în care au contribuit subvențiile la capacitatea suplimentară în diferite sectoare au continuat în cadrul reuniunilor periodice ale Comitetului pentru subvenții și măsuri compensatorii. În acest context, în aprilie, SUA și UE au găzduit în comun o prezentare a Raportului OCDE privind distorsiunile din lanțul valoric al aluminiului[14]. În cadrul reuniunii din noiembrie, comitetul a discutat și despre problema supracapacității, pe lângă o prezentare privind activitatea Forumului mondial privind supracapacitatea producției siderurgice. De asemenea, au avut loc discuții cu privire la modurile de a îmbunătăți transparența referitoare la subvențiile acordate de membrii OMC, UE reiterând importanța respectării obligațiilor impuse de OMC privind notificarea subvențiilor.

Reexaminările notificării privind subvențiile din 2017 au continuat în aprilie, în cadrul reuniunii speciale a Comitetului pentru subvenții și măsuri compensatorii. La începutul lunii iulie 2019, UE a trimis o notificare nouă și completă către OMC, care acoperea subvențiile acordate în 2017 și în 2018. Acest exercițiu este efectuat la fiecare doi ani și acoperă subvențiile acordate atât la nivelul UE, cât și la nivelul fiecărui stat membru. Reexaminările notificărilor privind subvențiile din 2019 au început în noiembrie, în cadrul reuniunii speciale a Comitetului pentru subvenții și măsuri compensatorii, și vor continua și în anul 2020.

În cadrul Comitetului privind măsurile de salvgardare, UE a pus în discuție o serie de îngrijorări legate de anchetele privind măsurile de salvgardare ale altor membri (de exemplu, Filipine – plăci de gresie și faianță din ceramică, Turcia – fire de nailon și de alte poliamide, Ucraina – îngrășăminte pe bază de azot, spume poliuretanice). De asemenea, UE a răspuns la întrebările celorlalți membri cu privire la măsurile de salvgardare pentru anumite produse din oțel, în special cu privire la rezultatele reexaminărilor recente ale acestor măsuri.

I.8 Activitățile consilierului-auditor

Din 2018, ca urmare a reformelor legislative privind IAC, rolul consilierului-auditor este bine integrat în Regulamentele de bază privind măsurile AD și AS. Consilierul-auditor a fost invitat să contribuie la procedurile care trebuie aplicate în vederea punerii în aplicare a modernizării pentru a crește transparența și pentru a garanta drepturile procedurale ale părților în temeiul noilor norme. Ca urmare, mandatul consilierului-auditor a fost modernizat și adoptat de președintele Comisiei în 2019. Acest mandat oferă explicații mai clare părților interesate cu privire la rolul și atribuțiile consilierului-auditor, având în vedere noile realități. Consilierul-auditor a fost invitat să intervină și în alte domenii în afara celor „clasice” ale

[14] OCDE (2019), „*Measuring distortions in international markets: the aluminium value chain*” („Măsurarea distorsiunilor pe piețele internaționale: lanțul valoric al aluminiului”), *OECD Trade Policy Papers*, nr. 218, *OECD Publishing*, Paris.

anchetelor AD și AS, domenii care sunt acoperite și prin mandat. Aceste domenii au vizat o anchetă privind măsurile de salvgardare și proceduri legate de aplicarea SGP.

În 2019, consilierul-auditor a primit 19 solicitări de intervenție și a organizat opt audieri. Într-un caz, a extins termenul-limită pentru transmiterea de observații. În unele cazuri, solicitarea de intervenție a fost transmisă de către părți în același timp cu o solicitare de audiere pe lângă serviciile Comisiei responsabile pentru anchetă. Consilierul-auditor și-a menținut punctul de vedere potrivit căruia părțile interesate ar trebui mai întâi să își prezinte preocupările în fața serviciilor Comisiei, iar consilierul-auditor ar trebui să intervină doar atunci când nu se poate ajunge la o soluție. Această abordare a permis părților interesate să găsească o soluție în mod direct cu echipele de anchetă în majoritatea cazurilor.

În 2019, numărul de anchete care au condus la solicitări de intervenție a fost relativ scăzut, similar cu numărul de anchete din 2018. Părțile interesate au contestat în principal determinările, faptele și concluziile anchetelor. În toate cazurile justificate, serviciile au fost de acord să furnizeze clarificări sau să dezvăluie informații suplimentare.

II. ASIGURAREA MAI FERMĂ A APLICĂRII MĂSURILOR

II.1 Activități anticircumvenție

Circumvenția are loc atunci când producătorii-exportatori din țări terțe se angajează în activități specifice cu unicul scop de a evita să plătească taxele antidumping sau taxele compensatorii. Printre aceste practici se numără, de exemplu, expedierea produsului printr-o țară care nu face obiectul taxelor pentru a-i ascunde adevărata origine (transbordare), modificarea în mică măsură a produsului astfel încât să nu fie necesar să se plătească taxe (produs ușor modificat) sau exportarea prin intermediul unui producător-exportator care beneficiază de niveluri individuale mai mici ale taxelor antidumping sau compensatorii (reorientare către alte societăți).

Circumvenția măsurilor AD și AS nu este acceptabilă. Aceasta subminează dreptul industriei Uniunii de a beneficia de protecție împotriva practicilor comerciale neloiale și, prin urmare, pune în pericol locurile de muncă și creșterea în Uniune.

Asigurarea adecvată a aplicării măsurilor AD și AS a fost dintotdeauna o prioritate pe agenda Comisiei. Comisia a obținut realizări clare în ceea ce privește acțiunile foarte ferme întreprinse împotriva circumvenției măsurilor. Într-adevăr, din cele 140 de măsuri în vigoare la 31 decembrie 2019, 28 erau măsuri anticircumvenție.

În 2019, Comisia și-a intensificat activitatea de combatere a circumvenției prin creșterea numărului de anchete anticircumvenție din oficiu și prin consolidarea părților operative ale regulamentelor care impun măsuri IAC pentru a reduce riscul de abuz.

Anchete anticircumvenție din oficiu

De fiecare dată când Comisia a avut la dispoziție suficiente informații care indicau existența unei circumvenții, a deschis din proprie inițiativă (și fără a primi o reclamație din partea sectorului) o anchetă referitoare la cazul respectiv (anchetă din oficiu). Comisia a reușit să colecteze suficiente dovezi pentru a deschide cazurile din proprie inițiativă, datorită activităților sale de monitorizare.

În 2019, Comisia a deschis patru anchete anticircumvenție din oficiu. Această acțiune este fără precedent. Cele patru cazuri vizează:

- practici de reorientare către alte societăți în ceea ce privește importurile de articole de masă și articole de bucătărie din ceramică din China („cazul articolelor de masă”);
- practici de reorientare către alte societăți în ceea ce privește importurile de peroxosulfați din China (în curs de desfășurare în prezent);
- practici de modificare ușoară în ceea ce privește importurile de oțel rezistent la coroziune din China (în curs de desfășurare în prezent);

- practici de transbordare prin Laos, India și Thailanda în ceea ce privește importurile de electrozi din tungsten din China (în curs de desfășurare în prezent).

Aceste cazuri sunt importante. În primul rând, două din patru, și anume, cazul referitor la oțel și cel referitor la articolele de masă, vizează sectoare ale industriei cu locuri de muncă numeroase în Europa. Cu titlu indicativ, în sectorul articolelor de masă există aproape 27 000 de locuri de muncă directe.

În al doilea rând, cele patru cazuri arată gama extinsă de activități de circumvenție și hotărârea de care dau dovadă producătorii-exportatori chinezi. Ancheta anticircumvenție din cazul articolelor de masă a fost cea mai extinsă procedură anticircumvenție a Comisiei de până acum în ceea ce privește resursele: Comisia a anchetat 50 de producători chinezi, iar 20 de anchetatori ai Comisiei au efectuat verificări la fața locului la aproximativ 40 de întreprinderi chineze în termenul-limită obligatoriu de nouă luni. Comisia a constatat că numeroși exportatori care beneficiau de un nivel mai scăzut al taxei (în principal, 17,9 %) exportau în numele lor marfă de la producători cărora li se aplica un nivel al taxei mai mare (36,1 %), beneficiind astfel în mod deliberat și nejustificat de o taxă mai mică.

Ca urmare, în numeroase cazuri, autoritățile vamale nu au putut colecta cuantumul corect al taxei antidumping pentru importurile de articole de masă. Ancheta Comisiei a identificat peste 30 de exportatori chinezi implicați în acest tip de comportament ilegal. Întrucât aceste întreprinderi și-au folosit în mod abuziv nivelul individual avantajos al taxei, Comisia le-a obligat să plătească nivelul taxei mai mare aplicabil (36,1 %).

O mai bună legiferare

Constatările din ancheta privind articolele de masă au demonstrat riscul de reorientare a exporturilor sub o altă identitate. Pentru a reduce acest risc, Comisia a elaborat standarde mai înalte de monitorizare și de asigurare a aplicării măsurilor.

De exemplu, Comisia a consolidat condițiile pentru aplicarea nivelului individual avantajos al taxei. Importatorii care doresc să beneficieze de niveluri individuale ale taxelor trebuie să depună o serie de documente suplimentare.

În plus, în regulamentele de punere în aplicare viitoare prin care se vor impune măsuri, Comisia va reitera faptul că autoritățile vamale ale statelor membre trebuie să efectueze verificările necesare dincolo de simpla examinare a acestor documente.

OLAF

În ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor, Comisia colaborează îndeaproape cu Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) în vederea prevenirii și a identificării fraudei. Mai multe detalii pot fi găsite în documentul de lucru al serviciilor Comisiei anexat.

II.2 Aplicarea IAC pentru livrările către platforma continentală a UE/ZEE

Înainte de punerea în aplicare integrală a modernizării IAC,[15] a existat o lacună semnificativă în ceea ce privește aplicarea teritorială a taxelor AD și AS. Aceste taxe aveau același domeniu de aplicare teritorial ca și taxele vamale, adică puteau fi aplicate doar atunci când vizau teritoriul vamal al UE. Totuși, acesta din urmă nu cuprinde nici platforma continentală, nici zona economică exclusivă (ZEE) a statelor membre. Cu toate acestea, activitatea economică de pe platforma continentală/din ZEE include utilizarea mărfurilor care fac, de obicei, obiectul măsurilor IAC, în special țevi și tuburi, precum și produse utilizate pentru generarea de energie eoliană.

Pentru a elimina această lacună importantă în asigurarea aplicării normelor sale IAC, UE a urmat o abordare în doi pași. Mai întâi, în contextul modernizării IAC, colegiuitorii au decis că măsurile AD și AS ar putea să se aplice, în principiu, și livrărilor către platforma continentală a UE/ZEE. Apoi, întrucât legea vamală se aplică doar teritoriului vamal, Comisia a creat un instrument legislativ vamal *ad-hoc,* prin care s-a asigurat că legislația vamală a UE putea să se aplice *mutatis mutandis* pentru colectarea taxelor AD și AS în cazul livrărilor către platforma continentală/ZEE. Procesul legislativ a fost finalizat la 3 iulie 2019[16], iar instrumentul vamal a devenit operațional și pe deplin aplicabil începând cu 4 noiembrie 2019.[17] Noul instrument prevede și posibilitatea de a înregistra importurile către platforma continentală/ZEE. Aceasta permite obținerea datelor statistice necesare. De asemenea, permite Comisiei să aplice măsurile de apărare comercială cu efect retroactiv, dacă este necesar.

15 JO L 143, 7.6.2018, p. 1.
16 JO L 179, 3.7.2019, p. 12.
17 JO C 366, 30.10.2019, p. 61.

III. EFICACITATEA APLICĂRII MĂSURILOR RECENTE

Obiectivul exact al aplicării IAC este restabilirea condițiilor comerciale echitabile între importuri și bunurile produse în UE. Dacă o țară terță exportă produse cu prețuri scăzute în mod artificial (ca urmare a utilizării dumpingului sau a subvențiilor), adesea, această practică va aduce prejudicii întreprinderilor din UE și va distorsiona fluxurile comerciale de alte origini (și anume, importurile loiale din țări terțe care nu utilizează dumpingul sau subvențiile). Scopul măsurilor IAC ale UE este de a remedia efectul prejudiciabil cauzat de importurile comercializate în mod neloial. Soluția constă, de obicei, în adăugarea unei taxe antidumping sau compensatorii la prețul de import. În consecință, de obicei, numărul acestor importuri scade, întrucât nu mai sunt competitive – nebeneficiind pe piața UE de pe urma utilizării dumpingului și/sau a subvențiilor.

III.1 Scăderea numărului de importuri prejudiciabile

După începerea unei anchete, prima măsură pe care o poate lua Comisia este de a înregistra importurile în vederea colectării taxelor în mod retroactiv la momentul impunerii măsurilor definitive. În numeroase cazuri, această înregistrare are deja un anumit efect corectiv – importatorii anticipează riscul de a li se impune să plătească în viitorul apropiat taxele care ar putea rezulta din concluziile anchetei.

Cu toate acestea, abia după impunerea efectivă a măsurilor scad cel mai mult importurile care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții. Ponderea cu care scad importurile după impunerea măsurilor poate constitui un bun indicator al eficienței acestor măsuri. Această pondere arată măsura în care sunt eliminate de pe piața UE importurile comercializate la prețuri neloiale. Evoluția acestei ponderi permite, în numeroase cazuri, să se tragă concluzii în ceea ce privește eficacitatea măsurilor UE și adecvarea aplicării acestora. Într-adevăr, o scădere mică a importurilor în urma impunerii taxelor AD sau AS poate semnala încercări de a absorbi sau a eluda aceste taxe. Astfel cum s-a menționat anterior, asigurarea adecvată a aplicării măsurilor este de o importanță fundamentală pentru eficiența acestora.

Tabelul de mai jos prezintă efectul măsurilor UE adoptate în perioada 2017-2018 asupra fluxurilor de import ale produselor vizate[18]:

Produsul supus măsurii (țara de origine)	% de scădere a importurilor
Articole din fontă din China	-57 %

[18] Comparație între importurile efectuate înainte de impunerea măsurilor [și anume, în perioada de anchetă (PA)] și după impunerea măsurilor (în perioada octombrie 2018 - septembrie 2019, pentru care erau disponibile cele mai recente date complete la momentul finalizării prezentului raport).

Oțeluri rezistente la coroziune din China	-100 %
Biciclete electrice din China	-83 %
Tablă groasă din China	-99 %
Produse plate laminate la cald din Brazilia, China, Iran, Rusia și Ucraina	-71 %
Anvelope noi și reșapate pentru autobuze sau camioane din China	-74 %
Bare de armătură din Belarus	-86 %
Țevi fără sudură sau lipire din fier sau oțel din China	-98 %
Accesorii de țevărie pentru sudat cap la cap, din oțel inoxidabil, din China și	-81 %
Hârtie termică din Republica Coreea (Coreea)	-90 %
Scădere medie	**-80 %**

Sursă: propriile calcule bazate pe statisticile Comext (în kg), cu excepția *bicicletelor electrice* și a *anvelopelor*, pentru care s-au utilizate datele vamale ale statelor membre cu privire la unitățile importate.

Astfel cum se arată în tabelul de mai sus, în cazul *articolelor din fontă*, importurile au scăzut cu 57 % în urma impunerii măsurilor în februarie 2019. Această scădere se situează sub ponderea medie a scăderii constatate în cazurile recente. În ceea ce privește acest tip de produs, Comisia a inițiat o anchetă antiabsorbție la 18 decembrie 2019. Ancheta a fost inițiată pe baza unor dovezi care arătau că, după perioada inițială de anchetă și ca urmare a impunerii taxelor antidumping provizorii, prețurile de export din China ale produsului au scăzut. Această scădere ar fi putut să reducă efectele de remediere ale măsurilor în vigoare. Elementele de probă puse la dispoziția Comisiei au indicat faptul că scăderea prețurilor la export nu poate fi explicată printr-o scădere a prețului materiei prime principale sau printr-o modificare a gamei de produse. De asemenea, acestea au arătat că importurile de articole din fontă au continuat să intre în Uniune în cantități semnificative, fapt susținut și de cifrele de mai sus referitoare la importuri. Rezultatele aceste anchete antiabsorbție vor fi disponibile în 2020.

III.2 Surse de aprovizionare mai diversificate

O economie a UE care funcționează bine nu depinde doar de exporturi, ci și de importuri. În acest sens, măsurile IAC ale UE afectează doar importurile care sunt neloiale și prejudiciabile. Ca urmare a măsurilor IAC, aceste importuri neloiale și prejudiciabile sunt înlocuite, de obicei, cu producție UE sau importuri din alte țări pentru care nu există nicio dovadă privind existența unor practici tarifare neloiale (și care, prin urmare, nu fac obiectul niciunei măsuri). Astfel, taxele AD și AS **restabilesc condițiile de concurență echitabile atât pentru industria producătoare din UE, cât și pentru alți furnizori din țări terțe**, permițându-le utilizatorilor din UE să se bucure în continuare de surse diversificate de aprovizionare.

Tabelul de mai jos arată modul în care s-a schimbat ponderea bunurilor produse în UE și a importurilor neprejudiciabile în consumul total din UE după impunerea măsurilor[19]:

	Înainte de impunerea măsurilor[20]	**După impunerea măsurilor[21]**
Cota de piață a UE pentru bunurile produse în UE:		
Radiatoare din aluminiu din China	76 %	95 %
Accesorii de țevărie din Coreea, Malaysia, Rusia și Turcia[22]	72 %	59 %
Produse din oțel cu acoperire organică din China	76 %	85 %
Folie de aluminiu în rulouri mici din China	85 %	92 %
Articole de masă și articole de bucătărie din ceramică din China	21 %	31 %
Accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, din China și Thailanda	39 %	63 %
Cota de piață a UE pentru importurile prejudiciabile și neloiale[23]:		
Radiatoare din aluminiu din China	24 %	3 %
Accesorii de țevărie din Coreea, Malaysia, Rusia și Turcia	22 %	21 %
Produse din oțel cu acoperire organică din China	14 %	0 %
Folie de aluminiu în rulouri mici din China	13 %	2 %
Articole de masă și articole de bucătărie din ceramică din China[24]	67 %	56 %
Accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, din China și Thailanda	52 %	26 %
Cota de piață a UE pentru importurile loiale[25]:		
Radiatoare din aluminiu din China	0 %	2 %
Accesorii de țevărie din Coreea, Malaysia, Rusia și Turcia	6 %	20 %
Produse din oțel cu acoperire organică din China	10 %	15 %
Folie de aluminiu în rulouri mici din China	1 %	6 %
Articole de masă și articole de bucătărie din ceramică din China	12 %	13 %
Accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, din China și Thailanda	8 %	10 %

Sursă: regulamentele UE.

19 Date bazate pe reexaminările recente în perspectiva expirării măsurilor. Toate cazurile selectate reprezintă măsuri care au făcut obiectul unei prime reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, finalizată în 2019 printr-o prelungire.

20 Date referitoare la PA a anchetei inițiale.

21 Date referitoare la PA a celei mai recente reexaminări în perspectiva expirării măsurilor.

22 Deși măsurile pentru acest produs sunt în vigoare din 2002, măsurile aplicate Rusiei au fost revizuite acum pentru prima dată (și prelungite).

23 Importuri care fac obiectul măsurilor UE.

24 În ceea ce privește *articolele de masă și articolele de bucătărie din ceramică*, cifrele nu iau încă în considerare efectul recentelor măsuri anticircumvenție (a se vedea secțiunea II.I).

25 Importuri din toate țările terțe care nu fac obiectul măsurilor UE.

III.3 Locurile de muncă din UE protejate prin măsuri de apărare comercială

Astfel cum s-a menționat mai sus, importurile care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții aduc sau amenință să aducă prejudicii întreprinderilor din UE, punând în pericol viabilitatea întreprinderilor din UE și, prin urmare, locurile de muncă din UE. Măsurile de apărare comercială, prin restabilirea condițiilor comerciale neprejudiciabile, contribuie la protejarea locurilor de muncă în întreprinderile din UE. În cadrul fiecărei anchete, Comisia calculează numărul de locuri de muncă din UE care sunt direct repartizate producției produsului vizat în întreprinderile cărora li se aduce un prejudiciu de către importurile care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții. Acest număr oferă o idee a modului în care măsurile de apărare comercială ale UE contribuie, prin protejarea locurilor de muncă industriale, la menținerea unei economii prospere în UE. La sfârșitul anului 2019, cele 137 de măsuri antidumping și antisubvenții ale UE protejau de concurența neloială aproximativ **343 000** de locuri de muncă directe din UE. Măsurile impuse în 2019 au contribuit la o creștere cu **23 000** a numărului de locuri de muncă protejate de măsurile IAC.

III.4 Un nou sistem pentru monitorizarea eficacității măsurilor

În prezent, Comisia lucrează la un nou sistem intern, care va îmbunătăți monitorizarea eficacității măsurilor în vigoare.

Sistemul va integra într-un singur spațiu de stocare informații referitoare la fluxurile comerciale și cifre privind ocuparea forței de muncă legate de anchete și măsuri. Comisia va actualiza periodic aceste date.

Aceasta va permite compararea cifrelor privind importurile de produse care fac obiectul măsurilor cu importurile raportate pentru perioadele anterioare impunerii măsurilor. De asemenea, va permite efectuarea unei evaluări rapide a eficienței și a impactului măsurilor. În plus, sistemul va stoca și informații privind profitabilitatea, ocuparea forței de muncă și investițiile din reexaminările ulterioare din perspectiva expirării măsurilor, care vor permite monitorizarea evoluției stării economice a industriei din Uniune.